

re i front efter mange års venten på, hvad man skulle bruge de nye muligheder til – bl.a. samfundsinvesteringer i hybridnettet – som på grund af tidligere mangel på initiativ ikke er anvendt.

Hermed sluttede spørgsmålet, og spørgetiden var dermed til ende.

Skriftligt besvarede spørgsmål

Formanden:

Fra de pågældende ministre er modtaget skriftlige svar på spørgsmål stillet af følgende medlemmer af Folketinget:

Behnke, Kim (FP): spm. nr. S 16 og 17

Baastrup, Anne (SF): spm. nr. S 24

Christensen, Jan Kjøpke (FP): spm. nr. S 23

Dahl, Kristian Thulesen (FP): spm. nr. S 1, 2 og 38

Donner, Ole (FP): spm. nr. S 19

Hækkerup, Klaus (S): spm. nr. S 46

Jespersen, Jørn (SF): spm. nr. S 6

Kjærsgaard, Pia (FP): spm. nr. S 58

Larsen, Erik (V): spm. nr. S 21 og 22

Møller, Kjeld Rahbæk (SF): spm. nr. S 7 og 8

Sams, Pernille (KF): spm. nr. S 33-36

Steenholdt, Otto (V): spm. nr. S 4 og 5

Søndergaard, Søren (EL): spm. nr. S 3

Aaen, Frank (EL): spm. nr. S 18

Spm. nr. S 16

Til skatteministeren (7/10 94) af:

Kim Behnke (FP):

»Finder ministeren ikke, at det er uærligt, at bruttoskatten (arbejdsmarkedsbidraget) er blevet solgt som værende uden betydning for modtagere af efterløn, når det faktisk er sådan, at efterlønsmodtagere har mistet penge på bruttoskatten?«

Begrundelse

I de forskellige publikationer fra Told- og Skattestyrelsen m.v. redegøres der for, at der ikke skal beregnes bruttoskat af efterløn. Men til gengæld bliver beløbet, hvorudfra efterlønnen beregnes, reduceret for bruttoskat. Det betyder, at de fleste modtagere af efterløn har fået deres ydelse sat ned som følge af bruttoskatten.

Mon det ikke var mere ærligt åbent at erkende, at også efterlønnen bliver påvirket af bruttoskatten?

Svar (18/10 94)

Skatteministeren (Ole Stavad):

Jeg er ikke enig i synspunktet om, at efterlønsmodtagere har mistet penge på arbejdsmarkedsbidraget. Tværtimod er rådighedsbeløbet for efterlønsmodtagere som gruppe mærkbart forøget efter reformerne på skatte- og arbejdsmarkedsområdet i 1993, hvilket yderligere understreges af, at den laveste efterlønsats blev hævet fra 80 pct. til 82 pct. af dagpengemaksimum, således at de heraf omfattede efterlønsmodtagere i realiteten blev overkompenseret for justeringerne af ydelsesniveauet for offentlige overførselsindkomster som følge af arbejdsmarkedsbidraget.

Når det – som anført i begrundelsen for spørgsmålet – i Told- og Skattestyrelsens informationspecjer m.v. oplyses, at der ikke skal betales arbejdsmarkedsbidrag af den statslige efterlønsordning, er det en helt korrekt og nødvendig faktuel oplysning til såvel modtagerne af efterlønnen som de indeholdelsespligtige – i dette tilfælde offentlige myndigheder.

Det er – som ligeledes anført i begrundelsen for spørgsmålet – korrekt, at der som led i 1993-reformerne, herunder ved fastsættelsen af ydelsesniveauet for den statslige efterlønsordning og andre offentlige overførselsindkomster, blev taget højde for, at disse indkomster ikke er omfattet af bidragspligten, der er fastslået i arbejdsmarkedsfondslovens § 7.

Dette forhold har aldrig været benægtet af regeringen, der tværtimod åbent har oplyst om, at justeringen af ydelsesniveauet for offentlige overførselsindkomster er sket af hensyn til en ligestilling mellem lønmodtagere, selvstændigt erhvervsdrivende, der er omfattet af bidragspligten, og modtagere af overførselsindkomster, der som nævnt ikke er det. Dette hensyn er ligeledes indføjet som en generel mekanisme i lovgivningen om regulering af overførsler m.v., som Folketinget vedtog som led i 1993-reformerne, således at der også fremover under indfasningen af skattereformen m.v. ved satsreguleringen tages højde for virkningerne af bl.a. arbejdsmarkedsbidraget.

I modsat fald ville efterløns- og dagpengemodtagere m.fl. blive yderligere begunstiget